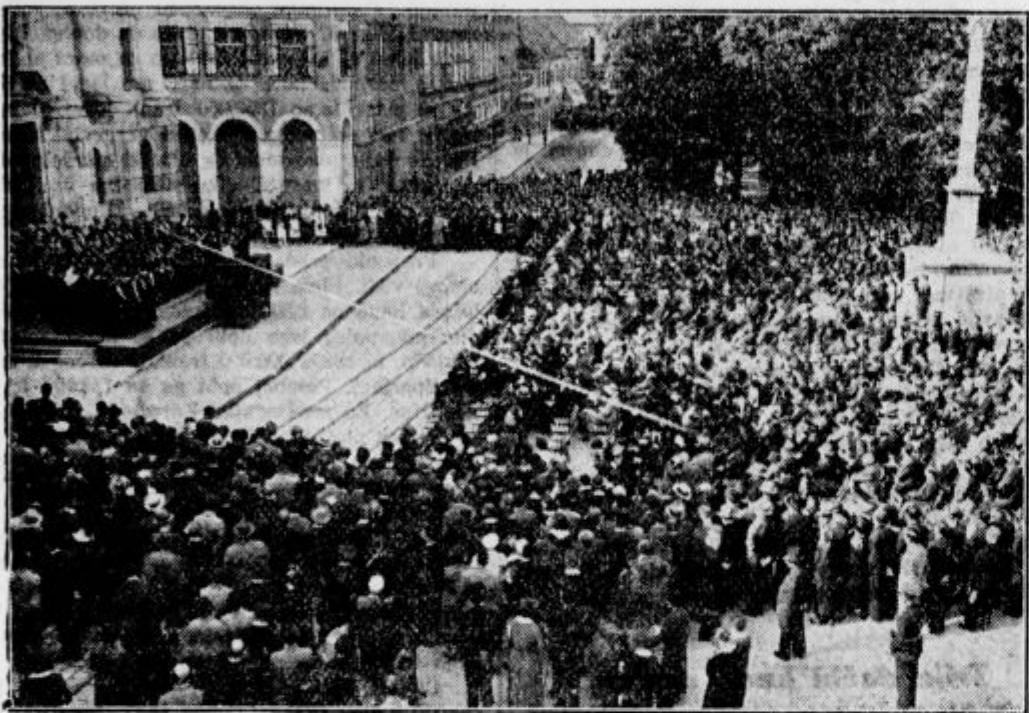

Koncert slovanske pesmi

Nedeljski popoldan je bil posvečen zborovski glasbi. Zanimiv je bil ta popoldan zlasti zato, ker so tekmovali, če smem rabiti ta izraz, predstavniki treh različnih narodov in s tem tudi predstavniki treh različnih pevskih kultur. Iz Prage je prihitel slavni »Hlahol«, ki ga vodi dirigent J. Herle, iz Zagreba zbor »Lisinski« s svojim dirigentom M. Sachs-om, kot tretji zbor je pa nastopil Pevski zbor UJU dravske banovine, vodil ga je Srečko Kumar. Vsa prireditelja se je vršila na prostem na Kongresnem trgu, prav tam kot lanska jesenska prireditelja Pevske zveze. Koncerta se je udeležila velika množica ljudstva, tudi na Gradu se je nabralo obilo poslušalcev, tistim pa, ki niso mogli priti zraven, je prinesel Radio ves lepi spored na dom. Pesmi, naznačenih na sporedu, se je točno držal pravzaprav samo učiteljski pevski zbor, oba druga sta pa navrgla vse, še enkrat toliko pesmi kot smo jih na sporedu brali. Kot prvi je nastopil »Hlahol« iz Prage. Pel je vse pesmi v mešanem zboru, moški zbor (Smelana: Piseň na moři) je črtal s sporeda. Razen jugoslovanske in češkoslovanske državne himne, ki ju je zbor za uvod zapel, smo slišali še: Bratrském zvonu (Josip Klička), Nespokojený orlové in Chrást (F. B. Aim), Česká píseň (J. B. Foerster), in še štiri druge pesmi neznanih skladateljev. Zbor je vreden slovesa, ki

ga uživa. Glasovno je do skrajnosti izenačen, poje na moč enotno in precizno. Pesmi, ki jih je zbor pel, so složene po veliki večini v polifonem slogu, zato so sila privlačne in za poslušalca zanimive. Zbor je dobil za svoja izvajanja več vencev od domačih društev. — Za Hlaholom se nam je predstavil »Lisinski« iz Zagreba, katerega sloves že tudi daleč seže. Pel je v mešanem zboru Grgoševićev pesem: Okolo žnjačkov vena s tenorskim solo in Mokranjčev X. Rukovet, navrgel je pa še tri žive pesmi, ki jih ni bilo na sporedu. Zbor je številčno šibkejši kot Hlahol, je pa glasovno neporečen; le v začetku se ni mogel prav razviti, vsaj tak vtis smo dobili. Pesmi, ki jih je pel Lisinski, so pisane pretežno v homofonem slogu, zato so tudi navadnim poslušalcem bolj dostopne. Tudi Lisinski je prejel lepe vence za svoje izvrstno izvajanje. Nazadnje smo slišali še naš učiteljski pevski zbor. Za nastop si je izbral dve Lajovevi pesmi: Bolest kovač in Zelenega Jurija, težko Kogojev: Vrabci in strašilo in Adamičevi: Potkan ples ter Vragova nevesta. Pri Zelenem Juriju je pela solistovski del gospa Bernot-Golobova. Učiteljski zbor je bil v najboljši formi. Ko smo ga primerjali z obema tujima zboroma, smo šele prav znali ceniti njegove vrline. Tudi učiteljski zbor je žel za svoje izvajanje viharo odobravanje. T.

»Hlahol« poje na kongresnem trgu pred tisočglavo množico.

Tekma slovenskih pritrkovalcev

Aranžma te zanimive in edinstvene tekme je bil brezhiben. Kljub temu, da se je k tekmi prijavilo šestdeset skupin iz najoddaljenejših slovenskih krajev, je vladal na velesejmskem prostoru, kjer se je tekma vršila, vzgleden red. V žiriji za presojanje pritrkovanja sta bila naša ugledna skladatelja gg. kanonik Kimovec in pater Hugolin Sattner.

Tekma se je pričela točno ob pol ene. Ob tem času so bili skorajda edini poslušalci — pritrkovalci sami. Le počasi se je obsejni velesejmski prostor jel polniti tudi z drugimi gosti.

Naravnost ganljivo je bilo gledati te naše fante in moške, s kakšnim navdušenjem so prihiteli v Ljubljano, da pokažejo, kaj zmorejo in znajo. Ta njihov nastop pred kritično in razvajeno javnostjo je bil zanje velik dogodek — da, skorajda važen mejnih v njihovem življenju. Vse čustvovanje in nehanje naših ljudi je nerazdružljivo zvezano z ubranostjo pesmijo zvonov. Vzemimo jim zvonove — in vzeli jim bomo vse. V njihovih nedeljah in praznikih bi zevala takšna praznina, kakor da se je ustavil čas in se pogreznil v globok, globok molk. Zvonovi jim pojo ob rojstvu, pojo jim ob velikih praznikih, pojo ob stavovanju in naposled — tudi za pogrebom... Brez zvonov si naših mest in vasic niti misliti ne moremo.

Mrd pritrkovalci so bili takšni, ki so še daleč od svojega dvajsetega leta, pa tudi takšni, ki so jim številni križi začrtali globoke brazde v obraz in jim še povsem pobelili lase. Mladost se je kosala s starostjo in težko je reči, kdo od njih se je častneje odrezal. Toliko ljubezni so vsi položili v svoje pritrkovanje, da pač ne gre hvaliti posameznike. Postavili so se vsi! Kakor da so se vsi prazniki v letu strnili v enega samega, je ubrano donelo v širino in daljino. Peli so velikonočni zvonovi, peli božični, peli oni, ki spremljajo procesijo pobožnih vaščanov in vaščanek, peli so svatovski zvonovi... Vsa idilična lepota in domačnost naših vasi, vsa svojstvenost naših običajev, vsa žalost in veselje naših ljudi, vrisk in smeh, petje in jok je odmevalo iz ubranega pritrkovanja zvonov...

Določeni termin treh minut za pritrkovanje

vsake posamezne skupine je bil odločno prekratek. Ker pa se je prijavilo k tekmovalstvu takšno število fantov in mož, je bilo pač nujno potrebno skritično določiti termin na minimum. Da so fantje na tem prvem svojem javnem nastopu imeli tudi dokaj treme, se razume samo po sebi. In je bil zanje ta kratki rok pritrkovanja tem bolj usoden zato, ker so prve napade treme kaj hitro premagali in se povsem uživali v svoj imenitni posel. V tem hipu pa je reditelj z zastavico že dal znamenje — in pritrkovalci so sredi svoje najvišje vneme in mladostnega razuma morali nehati.

Tekmovanje je bilo zaključeno po dveh urah. G. kanonik Kimovec je stopil na oder pred sponovi in razglasil rezultat tekmovalstva. Poudarjal je, da je znanje pritrkovalcev večje, kakor so pričakovali in laskavo pohvalil vse po vrsti. Obzaloval je, da je bilo določenih le 8 nagrad, ko bi jih bilo lahko 30 ali še več — tako so se izkazali vsi.

Prva nagrada je bila podeljena skupini pritrkovalcev iz Rov pri Logatcu. Druga nagrada je Senti Vida. Tretja nagrada pritrkovalcem iz Smlednika, četrta nagrada pritrkovalcem iz Brezji, peta nagrada pritrkovalcem z Vodic, šesta nagrada pritrkovalcem iz Brnika pri Cerkljah, sedma nagrada pritrkovalcem iz Vodic in osma nagrada pritrkovalcem iz Novega mesta.

BEŽEKOVE SJAJČNE TESTENINE.

Današnjega »Ponedeljskega Slovenca« ste prejeli vsi naročniki »Slovenca«. Oglejte si ga! Njegove vrline: Lahko pisan, zabaven, obenem koristen; poleg tega poln izvrstnih vesti o naših bratih v Italiji, ki se proti 40 milijonskemu narodu že štirinajsto leto krčevito borijo za svojo zemljo in svoj jezik ter davno že tudi za svojo vero. »Ponedeljski Slovenec« je že znan po svojih duhovitih listkih. Danes je moral listek izostati radi dolgega poročila o festivalu. Stane za tri mesece samo 13 Din!

Mariborsko binkošno pismo

1029 birmaucev - Mrlvec sredi ceste - Huda nesreča na poli od birmanja domov - Velik fantovski pokolj v Podovi

Maribor, 16. maja.

Na binkošne praznike smo v Mariboru otvorili sezono poletnih mariborskih nedeljevanj. Množice so šle ven ter zapustile mesto. Vsi sobotni in nedeljski vlaki v vse smeri so bili polni, prav tako tudi avtobusi. Vinotoči in druga znana izletišča so imela visoko konjunkturo. Tudi na otoku je ob otvoritvenih dneh bilo živahno vrvenje in so mestni avtobusi imeli obilo posla. Prvo delavsko kolesarsko društvo je obhajalo jubilej 35 letnega obstoja, mariborski motociklisti pa so napravili lepo turo čez Gorenjsko in Celovce in nazaj v Maribor. Najpomembnejša svečanost pa je bilo birmovanje v tukajšnji stolnici. Prevzvišeni knežof dr. Andrej Karlin in pomožni škof dr. Ivan Tomažič sta podelila 1029 birmancev zakrament sv. birme. V stolnici in zunaj cerkve je bilo ogromno ljudi, ki so prisostvovali lepemu obredu. Učarji in zlatarji so imeli dopolne odprte trgovine, pa tožijo, da je bilo letos zelo slabo in slabše nego v katerikoli letu, ki ga je mogoče pomniti. Težki časi so se tudi tukaj poznali in občutili.

Na binkošno nedeljo so našli na cesti pri Sv. Juriju ob ščavnici nekega mesarskega vajenca, katerega identiteta se še mora ugotoviti, mrtvega na tleh. Poleg mrtlica je ležalo dvokolo. Po sledovih v bližini je mogoče sklepati, da je pred smrtjo bruhal kri. Okoli ust je bil penast. Podrobnejši podatki še niso znani. Ker ni izključeno, da se je s pokojnim zgodilo kaj nedopustnega, je dalo pristojno oblastvo razleesiti pokojnikovo truplo, da se dožene pravi vzrok tajinstvene smrti sredi ceste.

Polijske buke. Prvi praznik beleži tri aretacije in 18 prijav. Med aretiranci so grešniki, osumljeni tatvine, hudega pretepa in življenjsko nevarne grožnje, potepušča in tajne prostitucije. Med prijavitelji pa je zabeležen slučaj pobalinstva na vogalu Frankopanske in Jezdarske ulice. Gruha nepoznatih nočnih razgrajev se je spravila nad poštni nabiralnik, ki je na omenjenem vogalu nameščen ter ga odtrgal. Zjutraj ga je našel poštni uslužbenec na tleh ter obvestil o slučaju policijo, da pobalino izsledi.

V soboto zvečer je padel z drvečega tovrnega avtomobila na Meljski cesti delavec Ivan Mesarič, uslužben v tvornici Hutter. Pri padcu pa je kot po čudežu dobil samo lažje praske na obrazu, dasi je priletel z vso močjo ob kameniti tlak. Prav tako je po sreči iztekla nezgoda, ki se je pripetila na vogalu Masarykove in Dr. Verstovškove ulice. Karel Vezjak se je vozil na motornem kolesu na pravilni strani ceste, ko je nenadoma svignil tik pred njim neki osebni avto proti vsem prometnim predpisom. Motociklistu ni preostalo drugega, kakor nagel zavoj, ki ga je pa vrzel s sedla. Vozač je imel srečo, ostal je brez vsake nezgode, toda motorno kolo je poškodovano. Mnogo usodnejše so bile posledice nezgode, ki se je dogodila v Koških. Od birmanja se je vrčal s svojim vozom posestnik Fran Roškar iz Varance. Na vozu sta bila še birmavec in botra, 42letna posestnica Ana Januš iz Spod. Kungote. Nenadoma so se konji splašili ter zdvijali s tako naglico, da jih voznik ni mogel obvladati z vajetmi. Na ostrem ovinku se je voz prevrnil ter pokopal ter pokopal potnike pod seboj. Konja sta nato obšla kot ukopana in mimoidoči so nudili ponesrečenim osebam prvo pomoč. Posestnik Roškar si je zlomil levo nogo v stegnu, Januša pa je zadobila hude poškodbe na glavi. Iz opekanje je bilo o nesreči obveščeno rešilno štrusno, ki je oba prepe-ljalo v bolnišnico.

Nezgodna kronika beleži celo vrsto žrtv nesrečnega slučajja, lastne ne previdnosti itd., ki so se zatekli po zdravje in pomoč v bolnišnico. Med temi je 17 letni posestniški sin Franc Popinger iz Loč.

Zastopnike in potnike

Isčem za vsak trg za artikel, ki je potreben vsaki galanter. - konfekcijski trgovini po zelo ugodnih cenah in ki nima konkurence. Za kolekcijo je položiti 230 Din. Samo resni interesi naj pošljejo svoje ponudbe na naslov B. J. Karija Bitolj, Vuka Karadžića 2/I, kjer bodo dobili natančna navodila in pogoje glede provizije. Za odgovor pril. znamko.

Inserirajte

V
»Slovencu«!

Kljub mladim letom se je vdal strasti tihotapstva in skoraj bi plačal to strast z lastnim življenjem. V temni noči od sobote na nedeljo se je skušal preplaziti čez mejo pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu. Kljub temi pa ga je opazilo bistro oko obmejne stražnice, sledilo je povelje »stoj!«, toda fant se je zanesel na svoje urne noge ter skušal ubežati. Pa je bila krogla še hitrejša in je dobro pogodila svoj cilj. Strel mu je prebil prsi ter ga hudo ranil. V nedeljo zjutraj so ga spravili od Sv. Duhu v Sel-nico, odkoder ga je prepeljal rešilni avto v bolniš-nico. — Na Tezmem je izvršil usodopolni korak 68-letni Matija S. Slabe gospodarske razmere so ga pripravile do sklepa, ločiti se prostovoljno iz življenja. Obesil se je na podstrešju, vendar so ga še pravočasno rešili. Ze nezavesnega so z rešilnim vozom naglo spravili v bolnišnico, kjer se je posrečilo povrniti ga v življenje. — Drug slučaj pokusa samomora se je zgodil na Aleksandrovi cesti. Marija K. je v obupu radi neurejenih življenjskih razmer segla po steklenici lizola ter pila smrtno pijačo. Tudi njo je rešila nagla pripravljenost reševalcev, ki so jo spravili v bolnišnico, sigurne smrti. — 15 letni dijak Ludvig Goleš pa je padel pri sokolski telovadbi tako nesrečno s konja, da si izpahnil levo roko v komolcu.

Smrt je zakosila globoko v vrst emariborskega prebivalstva. Na Koroški cesti je umrl v 69. letu starosti ugledni mariborski gostilničar in posestnik Anton Woch. Blagi pokojnik si je s trdim delom, pridnostjo in vestnostjo utiral pot v življenju. Bil je pošten, občo spoštovan mariborski mešan, ki je radi dobrohotnosti in odkritosti svojega značaja užival simpatije v najširših krogih mariborskega prebivalstva. Pogreb bo v torek ob pol 18 iz mrtvašnice na mestno pokopališče v Pobrežju. — V najbližji dobi je podlegel v soboto dolgotrajni bolezni obče znani uradnik tukajšnje banovinske hranilnice Franjo Košir. Bil je vreden v svojem poklicu in vzoren v delu. Njegovi tovariši so ga zelo cenili in povsod upoštevali. Pokopali ga bodo v torek ob pol 17 iz mrtvašnice mestnega pokopališča na Pobrežju. — V bolnišnici je umrl posestnik Franc Klobasa v starosti 59 let. Pogreb bo v torek ob triletni na 17 iz mrtvašnice na magdalen-sko pokopališče. — V Tkalski ulici 11 je izdihnil upokojeni železničar Vinko Gaisch. Bil je eden najstarejših Mariborčanov. Dosegel je lepo starost 83 let. Pogreb bo v torek ob 16 iz mestne mrtvašnice. — V Radvanjski 29 je umrla 4 in pol-letna hčerka mesarja in posestnika Draža Marica Draž. Pokopali jo bodo v torek ob pol 15 iz hiše žalosti na radvanjsko pokopališče. — V splošni bolnišnici je podlegla zavrtni bolezni v najlepši dobi svojega življenja žena kurjača drž. žel. Pavla Kmetič. Pogreb bo v torek ob pol 19 na študentsko pokopališče. Vsem rajnikom svetila večna luč! Preostlim žalujočim naše globoko sožalje!

— Bakrene, medene in aluminijaste predmete izdeluje Josip Otorepec, Ljubljana, Za Gradom 9.

— Živčno in duševno bolnim povzroči zelo mila, naravna »Franz-Josef« grenčica dobro prebavo, čisto glavo in mirno spanje. Po izkušnjah slovitih zdravnikov za živčne bolezni je najtopleje priporočati rabo »Franz-Josef« vode tudi pri težjih obolenjih možganov in hrbtne možga. »Franz-Josef« grenčica se dobiva v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Franjo Košir

uradnik banovinske hranilnice v Mariboru

v soboto dne 14. maja 1932 ob 24, po daljši in mučni bolezni, previden s tolažili svete vere v najlepši dobi izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb blagopokojnika se bo vršil v torek dne 17. maja ob pol 17 iz mrtvašnice mestnega pokopališča v Pobrežju. Sveta maša zadušnica se bo darovala 18. maja ob 7 zjutraj v župni cerkvi sv. Magdalene.

Maribor, dne 15. maja 1932.

KLEMENTINA KOŠIR roj. RAVNIKAR, soproga. LJUBO KOŠIR, sin.

Brez posebnega obvestila

NARODNA GALERIJA sporoča žalostno vest, da je umrl danes umetnik, akademični kipar

FRANC BERNEKER

v 58. letu življenja, ki se mu je steklo, kakor mnogim njegovim tovarišem, v pomanjkanju in grenkosti.

V Ljubljani, dne 16. maja 1932.

Hranilnica Dravske banovine v Mariboru naznanja tužno vest, da je umrl v soboto 14. maja 1932 zvečer njen pooblaščenec, gospod

Franc Košir

Pogreb se bo vršil v torek dne 17. maja 1932 ob 17 iz kapelice mestnega pokopališča.

Vzlednemu in zaslužnemu uradniku ohranimo trajen spomin.

Na slovenski zemlji za mejami

Ne verjamemo

Iz Gorice nam je potnik prinesel vest, da bo sedanji apostolski upravitelj goriške nadškofije Sirotti (nekdanji Sirotič) v kratkem imenovan za goriškega nadškofa.

Po vsem tem, kar je vsej javnosti onstran in tostran meje znano o delovanju g. Sirottija v dijaškem semenišču v Kopru in zdaj v Gorici, o delovanju, ki ga ni mogoče spraviti v sklad s katoliškimi načeli in je torej bilo v škodo ne samo našega naroda, temveč tudi v škodo katoliške Cerkve, ne moremo verjeti tej vesti. Upamo, da se bo Bog usmilil našega vernega ljudstva pod Italijo in odvrnil od njega ta udarec. To bi bil udarec tudi katoliški cerkvi v Jugoslaviji!

„Kdo sem jaz?“

V Nabrežini je policijskemu komisarju dodeljen orožniški brigadir v civilu. Nekega dne je vstopil v osmice, kjer je družba domačih moških pila in se razgovarjala. Brigadir jih je okregal, zakaj niso njemu na čast vstali od mize in ga pozdravili. Tudi na ta opomin se niso zmenili zanj. Da reši „prestiz“, je moral domisljavi mož osramočeno oditi.

Nikar o tem

Kakor je znano bralcem »Ponedeljskega Slovence«, je veliki fašistični svet na zadnji seji zopet sprožil misel o reviziji mirovnih pogodb. Italija zahteva revizijo nemško-poljske meje, da bi se prikupila Nemcem, nadalje obnovitev stare Ogrske, da bi zmanjšala moč Čehoslovaške in Jugoslavije. Za »Slovenec« so tudi drugi listi v Jugoslaviji primerno odgovorili na sklep fašističnega sveta. Gosp. Jovan Jovanović je v »Trgovinskem glasniku« pozval gosp. Mussolinija, naj vendar pove, kaj prav za prav hoče in katere meje bi bilo treba revidirati. Bledetanja o reviziji mirovnih pogodb, ki prihaja iz Italije, se je svet že naveličal, fašistična vlada, ki se tako proglašala za miroljubno, naj se zaveda, da je škoda podajati miroljubne izjave, dokler ima Italija v rokah Južno Tirolsko, Julijsko krajino, Dodekanes in Sanseno v Albaniji.

Fašistični tisk se silno razburja radi tega članka in tudi tržaški »Piccolo« se kaže bojevit. a v resnici ne more izpodbiti logičnih zaključkov našega tiska. ki prav na podlagi Mussolinijeve pesmi o potrebi revizije mirovnih pogodb zahteva revizijo tudi naših mej napram Italiji.

Delo samo za lašiste

Neki delavec pri podjetju »Cave Roman« v Nabrežini je bil zapisan med avangardisti. Dne 24. aprila bi moral priti v uniformi k paradi. Ker je izostal, je dobilo podjetje drugi dan ukaz, da ga odslovijo z dela. Isto podjetje je tudi ukaz od izpraševala vse delavce, kakšnega političnega mišljenja so. Nabrežinskemu organistu je isto podjetje po več tednih brezposelnosti zopet obljubilo, da ga sprejme na delo. Politični tajnik Foggia, ki je obenem gospodar pri delavskem sindikatu, pa je od strani sindikata odrekel dovoljenje z motivacijo, da dotični ni vpisan v fašistično stranko.

Se je denar

Veliki parnik »Conte di Savoia« bi morala tržaška ladjedelnica končati letošnjega oktobra. Vsi delavci navodil mora biti končan že v avgustu. Bledo sliko o razmetavanju denarja bodo imeli čitatelji, če pomislijo, da stane samo oprema velike dvorane na parniku nekaj čez 2 milijona lir. Lukovna kabina stane čez 400.000 lir. Lastniki seveda upajo, da se bodo vozili s parnikom dolarski magnati. In če ne? Vedeti je treba tudi, da je življenjska doba takih parnikov kratka, težko da čez 20 let.

Slaba tolažba

V nedeljo, 24. aprila je bil na Glavnem trgu propagandni govor, ki ga je imel Ugo Barni iz Rima. Udeležba je bila obvezna za rudarje in nastavlence. Povedal je, da ves svet stiska moreča kriza. Amerika hira ob kupu zlata. »Ves svet se z začudenjem ozira na junaško delo fašistovskega režima in marsikje so na delu močne sile, ki skušajo in tudi bodo vpeljale državno vodstvo po našem sistemu.« Tako približno je gospod povedal. O krizi doma ni nič govoril. 1. maja so zopet vpeljali davek na kolesa po 10 lir letno. Tudi takse za vozove se bodo znatno povečale.

Izdelujejo se najnovejši modeli otroških in igračnih vozičkov, triciklji, razna novejša dvokolesa, šivalni stroji in motorji. Velika izbira. — Najnižje cene. — Ceniki franco. Tribuna F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana, Karlovska cesta št. 4. 191

Špecerijsko in kolonijalno blago, umetna gnojila, cement itd. itd.

dobavljaja

Gospodarska zveza v Ljubljani

Umetnost

lašističnih županov

Zanimivo je, da idrijska občina prodaja vse hiše, ki rabijo za stanovanja mestnim ubožnim družinam. — S tem gotovo namerava zamašiti svoje dolgove, kar pa bo le kaplja v morje, če pomislimo, da se prodaja občinska hiša s 5 stanovanji in nekaj hektarjev zemlja za 8000 lir. Kupca pa niti za to vsoto ni, ker ubožni stanovanjci, ki so v njih, izjavljajo, da se ne umaknejo iz stanovanja. Bivši slovenski župani so namreč hiše kupili prav z namenom, da bi v njih nastanili revne ljudi. Tudi staro klavnico, poslopje konfederca in veliko stanovanjsko hišo v Rižah, namerava občina prodati. Kam pahnuti ubožne družine — občini ni mar, ker sedanja uprava le grabi in odira; za razne ceremonije in druge stvari pa brezmiselno razmetava. Štedenje v praksi in sicer na celi črti, občutijo največ

V službi tujcev

»Slovenec« je poročal o razkrinkanju poklicnih vohunov Josipa Rustja in Uroša Lidicega, ki sta v zvezi s tiskovnim atašejem italijanskega poslanstva v Pragi g. Riccobonijem, vohunila proti Čehoslovaški in Jugoslaviji v prilog neke veselice. »Ponedeljskemu Slovence« je posrečilo iztakniti podrobnejša poročila o življenju obeh vohunov, posebno pa o Josipu Rustju. Uroš Lidice je pristojen v Zader, njegov oče je bil Čeh. Pri zasliševanju v Pragi je bil Lidice bolj zgovoren kakor Rustja. Sled za svojim nečestnim delom je skušal zabrisati s tem, da je trdil, da je v zvezi z atentatom na albanskega kralja Zoga na Dunaju, češ, da sta pri njem stanovala atentatorja. Praška policija ne verjame tej izpovedi.

Josip Rustja je nevaren človek in že za časa njegovega bivanja v Julijski krajini je bil na slabem glasu in Primorci so se ga izogibali. Nekaj časa je bil uradnik v neki odvetniški pisarni v Trstu, pozneje v Postojni. Bil je tudi agent neke zavarovalne družbe na Reki in je to družbo pošteno opeharil. Družba ga je tožila in za njim je

Duhovske vesti

Pater Trotner, ki je upravljal v Idriji službo italijanskega dušnega pastirja, kurata mestne bolnišnice in uradnega učitelja šolskega verouka, je prestavljen iz Idrije. Odhajajoči pater, daš Italijan po rodu, je bil v svojem delovanju res Kristusov služabnik v pravem pomenu besede. O Idrijčanih bo menda odnesel dober vtis. Napram slovenskemu življu je bil prijazen in se je naučil jako dobro slovenščine.

Drobne novice

Vojvodinja d'Aosta, pokroviteljica društva »Italia Redenta«, ki vzdržuje otroške vrtce v Julijski krajini, je obiskala te dni otroški vrtec v Storjah pri Sežani. Bila je močno zastražena.

Anton Kravanja, star 6 let iz Bovca je našel v travi nerazpoznočeno granato in se pričel z njo igrati. Granata se je razpočila in hudo ranila dečka.

Propadanje Trsta. V prvih štirih mesecih tega leta je znašal skupni promet v Trstu 12.251.404 stotov, lansko leto v istem času 13.601.376.

Postarja iz Loga pri Bovcu Tarcisio Fauro so postavili pred sodišče, ker je poneveril znesek 1093 lir.

V Grgarju so orožniki aretirali Ivana Reja pok. Matija, češ, da se je napak legitimiral.

Tržaškemu lašističnemu tajniku Karlu Perusino, je bila podeljena čast »komendatorja«.

V Gorici je bila obsojena Amalija Cumar na 6 mesecev ječe, ker je kot občinska uradnica poneverila 9000 lir.

Preiskava o zločinu na Vrsniku, kjer je nezakonska mati zadavila novorojenčka, kaže, da bo ostala na mrtvi točki. Pravijo, da so gospodje zatisnili eno oko. Domačini molčijo in izjavljajo, da bodo v primeru, ako bi zaprli katero po nedolžnem — izdali pravo zločinko.

davkoplačevalci in reveži, ker čut za socialno skrbstvo mestnih ubožcev — je umrl

Vse italijansko

V soboto, 30. aprila je bil v dvorani hotela Dič pevski in godbeni koncert, ki ga je priredil »Dopolavor«. Bilo je vse v italijanščini, čeprav so bili pevci in igralci godbe večinoma Slovenci. To je bila skušnja za tekmovalni nastop v Gorici, na katerem so 8. maja nastopili vsi zbori iz večjih mest Benetije. Koncert je bil preložen od 17. aprila na 8. maja. Predvečer prvega majnika v Idriji je bil brez vsakega incidenta. Močne orožniške patrulje pa so bile stalno na straži.

Zgodovina Idrije. Kdor si želi nabaviti Arko-tovo »Zgodovina Idrije«, naj to stori pri »Jugoslovanski knjigarni« v Ljubljani, ker je zaloga pri vseh knjižnih podjetjih na Primorskem, kakor tudi pri pisatelju samem popolnoma pošla.

bila izdana tiralica. Medtem je Rustja zbežal v inozemstvo. Njegovi znanci v Trstu so postali silno pozorni, ko so videli, da Rustja svobodno prihaja v Trst in na to zopet potuje v Jugoslavijo in naprej, ne da bi ga orožniki bili aretirali, čeprav je bila izdana za njim tiralica. Rustja je torej prihajal v Trst in nato odhajal v inozemstvo pač kot vohun. Tudi svojim primorskim rojakom je nastavljal nevarne zanke. Tako se je hotel maščevati nad neko uradnico v odvetniški pisarni, v kateri je bil prej tudi sam nameščen, s tem, da ji je iz Jugoslavije poslal pismo, na katero je pripel košček jugoslovanske zastave. Morda je hotel s tem uničiti tudi slovenskega odvetnika. Uradnica je bila takoj po prejemu pisma aretirana in le s težavo jo je odvetnik rešil iz ječe. Rustja je med tržaškimi rojaki znan za zelo inteligentnega in spretnega človeka in prav zato je toliko časa vohunil, ne da bi mu bila oblastva stopila na prste. Rustja in Lidice sta delala v zvezi z vohunsko centralo na Dunaju. Rustja se je menda nekaj časa mudil tudi v Mariboru. Praška policija poizveduje še nadalje in upa, da bo iztaknila tudi njegove pomagače.

Trije dečki hudo ranjeni

V Šmarjah na Vipavskem se je zgodila huda nesreča. Tovorni avtomobil, na katerem se je nahajalo več sodov vina, je pričel nenadoma držati po cesti navzdol, ker so odpovedale zavore. Avtomobil se je prevrnil. Pri tem so bili hudo ranjeni trije dečki, med njimi Ivan Ličič po lizidorju, star 12 let. Prepeljali so ga v goriško bolnišnico; ostala dva pa so peljali v Trst.

Nov poklic za dame
REGENTIN in gospode
z vpeljavo strojnega pletarstva v hiši. Zajemcem zaslužek ca. 1500 Din mesečno, ker prevzamemo izgotovljeno blago, plačamo zaslužek za pletenje in dostavimo v izdelavo prej. Pšite še danes po brezplačne prospekte na Domača Pletarska industrija, št. 18, Josip Kalis, Maribor, Trubarjeva 2.

Vajenec

močan, zdrav in poštenih staršev, se sprejme za mesarsko in prekaževalsko obrt. Zalar Franc, Ljubljana, Pletersnikova št. 25. (v)

Koruzo za krme

oddaja na ceneje voletrovine žita in moka
A. VOLK, LJUBLJANA
Rešljiva cesta 24.

Plače drž. poglavarjev

Domneva, da imajo nekronani državni poglavarji knežje plače, je še vedno zelo razširjena. Še vedno misli večina ljudi, da zaslužijo predsedniki raznih republik na leto milijonska premoženja, toda v resnici ni tako hudo. Ko je šla v sredi preteklega meseca skozi francoski tisk vest, da je predsednik Združenih držav Severne Amerike, Herbert Hoover, izjavil zvezni vladi v Washingtonu, da se odpoveduje svoji plači, je večina ljudi mislila: Hoover je pač milijonar in svojo predsedniško plačo lahko odkloni. V resnici pa Hoover ni milijonar, niti ni za ameriške razmere bogat. Z odpovedjo svoji plači je hotel dati Hoover samo vzgled varčevanja in požrtvovalnosti. Po ameriških zakonih pa ne sme biti nobena javna služba neplačana, zato je Hoover prosil zvezno vlado, naj mu vsako leto plača en dolar. Morda utegne ob tej priliki naše bralce zanimati, kakšne plače vlečejo državni poglavarji po drugih državah.

Na prvem mestu moramo vsekakor imenovati predsednika nemške republike, maršala Pavla Hindenburga, ki ima razen Hoovera razmeroma najmanjši dohodek v svoji visoki službi. Njegova plača je določena po postavi na 60.000 mark letno, kar vsekakor ni preveč za prvega državljana nemške republike. Z zaslišanimi odredbami pa so njegovo plačo znižali za 37 odstotkov, tako da dobiva Hindenburg letno 37.800 mark. Od tega pa mora plačati še 12.000 mark davkov. Ostane mu tedaj ne polnih 26.000 mark letno (350.000 Din.), torej plača, kakor jo ima pri nas marsikateri generalni ravnatelj. Ločeno od te plače dobi še 120.000 mark letno, kar pa porabi za mnogoštevne službene in družabne obveznosti. Znano je, da žrtvuje Hindenburg tudi precejšnje vsote za dobrotelost.

Prejemki predsednika francoske republike so mnogo višji. Plača francoskega predsednika je določena letno na 1.800.000 frankov, torej 4 milijone dinarjev, poleg tega dobi pa še reprezentacijsko doklado, ki znaša 900.000 frankov (okrog 2 milijona dinarjev). Posebej dobi pa še 150.000 frankov stanarine. Za predsednika Združenih držav, ki pa se je svoji plači do enega dolarja odpovedal, je določenih letno 75.000 dolarjev (4.200.000 Din.). Ameriški vicepredsednik pa dobi letno 15.000 dolarjev (840.000 Din.)

Plača finskega predsednika znaša letno 900.000 finskih mark ali 1.200.000 Din. Portugalska republika plača svojemu predsedniku letno 1.300.000 dolarjev. Nekoliko manj dobi španski predsednik, in sicer 1 milijon. Argentinski predsednik pa zasluži letno 96.000 pesov ali pol milijona dinarjev.

Civilna lista angleškega kralja znaša letno 470.000 funtov (100 milijonov Din.). Belgijski kralj prejme 11 milijonov dinarjev. Italijanski kralj pa dobi 33 milijonov dinarjev. Japonski mikado s svojimi 30 milijoni ne zaostaja za svojimi evropskimi kolegi. Od ostalih kronanih državnih poglavarjev dobi egipčevski kralj 17 in pol milij., bolgarski car 33 milijonov in nizozemska kraljica 32 milijonov.

Umrla nam je naša ljubljena mamica, stara mama, tašča in teta, gospa

Josipina Sedej roj. Berlot
vdova carinskega uradnika

Pogreb drage pokojnice se je vršil v ponedeljek ob 6 zvečer v Ribnici na Dolenjskem.

Ribnica; dne 15. maja 1932.

Zaluzjoči: Anica, Pepina, hčeri. Nande, Lojze, sinova. - Nuncijsa, Pavla, Marta, sinah. Hakon, Nanči, Hilda, Marica, Pavlica, Nanči, Miloš, vnuki in vnukinje. Janko, Avgust, Zinka por. Bajt, Pavla por. Schwegel, nečaki in nečakinje.

WOCH MARIJA naznanja v svojem, kakor v imenu vseh otrok in sorodnikov vsem sorodnikom, prijateljem in znancem tužno vest, da je njen iskrenoljubljeni soprog, ožir. oče, stari oče, tast, stric itd., gospod

Woch Anton

gostilničar in hišni posestnik

v nedeljo dne 15. maja 1932 ob 20 po daljši in mučni bolezni, previden s tolažili svete vere, v 69. letu svoje dobe izdihnil svojo blago dušo.

Pogreb blagopokojnika se bo vršil v torek 17. maja ob 17.30 izpred mrtvašnice na mestno pokopališče v Pobrežju. Sveta maša zadušnica se bo darovala v sredo dne 18. maja 1932 ob 7 zjutraj v mestni in stolni župni cerkvi.

Maribor, dne 16. maja 1932.

Edini slovenski zavod brez tujega kapitala je
Vzajemna zavarovalnica
v Ljubljani,

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarikovi cesti.

Sprejema v zavarovanje:

1. Proti požaru: a) raznovrstne izdelane stavbe kakor tudi stavbe med časom gradbe b) vse premoženje: mobilije, zvonove in enako; c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove in steklo proti razpokam in prelomu.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

ZADRUŽNA GOSPODARSKA BANKA

PRIZNANI NASLOV:
GOSPODARNA

D. D. V LJUBLJANI (Miklošičeva 10)

TELEFON ŠTEV.:
2057, 2470, 2979

Vloge nad Din 500.000.000. PODRUŽNICE: Bled, Novi Sad, Kranj, Šibenik, Kapital in rezerva nad Maribor, Kočevje, Celje, Sombor, Djakevo, Split. Din 16.000.000.—

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje

Poslovne zveze s prvovrstnimi zavodi na vseh tržiščih v tuzemstvu in inozemstvu